

רעפ 54638-07-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 54638-07-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרואן-גמליאל ו-מ' אבן חן) בע"פ 78389-12-24 מיום 17.02.2025

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרואן-גמליאל ו-מ' אבן חן) בע"פ 78389-12-24 מיום 17.02.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בנתניה (כבוד השופטת, סגנית הנשיא ז' דיבון-סגל) בת"פ 55991-10-23 מיום 09.09.2024.

2. המבקש הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירת אימים לפי סעיף 192 לאותו החוק. זאת לאחר שנמצא כי אגב ויכוח עם גרושתו-המתלוננת ירק המבקש על פניה ודחף את ידו לכיוון פניה; וכשציינה כי תזמין משטרה, המבקש איים עליה. לאחר שהורשע בדין, התביעה וההגנה הגיעו לכדי הסדר טיעון עונשי, במסגרתו עתרו במשותף להטלת עונש מאסר בן ארבעה חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ביום 20.11.2024 בית משפט השלום כיבד את הסדר הטיעון כבקשת הצדדים. למען שלמות התמונה יצוין, כי כעולה מפסק הדין מושא הבקשה, כמו גם מפקודת המאסר שהוצאה מכוחו - המועד לתחילת ביצוע עבודות השירות נקבע ליום 17.03.2025; ומהתצהיר שצורף לבקשת להארכת מועד לנקיטה בהליך שלפניי (המנ"פ 52667-06-25) - עולה כי המבקש

כבר סיים לרצות את עבודות השירות שהוטלו עליו, או קרוב לכך.

3. בערעורו טען המבקש כי מדובר בהכרעת דין "אינטואיטיבית", במובן שהיא מבוססת רק על עדותה של המתלוננת ללא ראיות מחזקות; וכי לא הייתה הצדקה לקבוע כי דווקא המבקש הוא זה שאינו דובר אמת. בפרט כאשר היו עדים שסתרו את גרסת המתלוננת. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש בציינו כך:

"מדובר בהכרעת דין המבוססת על עדותה המהימנה של המתלוננת לצד ראיות מחזקות ועדות בעייתיות ביותר של המערער. בית משפט קמא נימק היטב את ממצאי המהימנות ואת מסקנותיו העובדתיות ואין כל מקום להתערבות של ערכאת ערעור.

בית משפט קמא קבע כי עדות המתלוננת הייתה סדורה ועקבית, אותנטית וברורה וניכר כי זכרה את האירועים כהווייתם וכמי שחוותה אותם. בית משפט קמא סקר את כל אמירותיה גם לעומת עדים חיצוניים ולא התעלם מפערים מסוימים בגרסאות. בסופו של יום קבע בית משפט קמא כי המתלוננת, העדה המרכזית, ראויה לאמון מלא ובית משפט קמא אף היה נכון לבסס על עדות זו ממצאי עובדה גם אם הייתה עדות יחידה על רקע סימני האמת הרבים שניכרו בה, העדות המתונה שמסרה, המידע שמסרה בזירה וצפייה במצלמות הגוף ממנה ניתן ללמוד כי המתלוננת לא ששה לערב את המשטרה.

בית משפט קמא מצא תימוכין בעדות האב, אשר בסופו של יום אף פרץ בבכי בבית משפט. על אף שהעדות הייתה מעט מבולבלת, גם בה ראה בית משפט קמא ליתן אמון מלא - לרבות באשר לרקע הנטען ל'עלילה'. בית משפט קמא קבע כי עדויות המתלוננת ואביה משתלבות זו עם זו ומשלימות האחת את רעותה כשגם הוא העיד באופן מתון, ופוערים, אם היו, אינם יורדים לשורשו של עניין.

אל מול כל אלו תיאר בית משפט את התנהלות המערער אשר התקשה לשמור על איפוק והתפרץ לדברי העדים - בפרט כשנשמעו ראיות לחובתו. בית משפט קמא התרשם כי אצור במערער כעס רב, טון הדיבור היה ככלל רגוז ועצבני ו'עדויות הייתה רחוקה מלהרשים' (עמ' 9 להכרעת הדין). גרסתו המכחישה של המערער לא הייתה אחידה או עקבית, לקטה בחוסר הגיון מובנה ובית משפט קמא לא ראה לנכון ליתן בה אמון. בית משפט קמא פירט כי המערער עשה ככל שביכולתו להשחיר את פניה של המתלוננת במיני טענות - אשר כולן נשללו על ידי דודתה של המתלוננת שהובאה דווקא כעדת הגנה.

לאור כל האמור לעיל, על רקע הניתוח המפורט של בית משפט קמא, אין מקום להתערבותנו במסקנות בית משפט קמא ובקביעתו כי המארג הראייתי שהציגה המדינה, בבסיסה מצויה עדות מתלוננת אמינה מאוד, מבוסס ומוצק כך שלא נותר ספק בדבר אשמתו של המערער.

4. בבקשה שלפניי חוזר המבקש על אותם הנימוקים ממש, בציינו כי ישנם עדים הסותרים את עדותה

של המתלוננת, וכי בית המשפט המחוזי נפל לאותה שגגה כמו בית משפט השלום ש"השתית את קביעותיו על בסיס אינטואיטיבי במקום על בסיס ראייתי [...]".

5. לאחר עיון, לא מצאתי כי יש בבקשה דנן טעם מבורר המצדיק רשות ערעור בהתאם לאמת המידה הנוהגת בבקשות מסוג זה (רע"פ 6026/24 בטש נ' מדינת ישראל (25.08.2024)). אין בנדון דידן כל סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש ואין בנמצא שיקולי צדק ייחודיים או עיוות דין של ממש. כפי שציין בית המשפט המחוזי, מדובר בהכרעת דין מבוססת, מנומקת ומשכנעת במישור הראייתי ואין כל טעם מבורר להתערב בה, לא כל שכן ב'גלגול שלישי'.

6. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ה (22 יולי 2025).

חאלד כבוב
שופט